

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „АПЕКС Н“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 листопада 2020 року
№ 245-1(П)/2020

Справа № 3-207/2020(501/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „АПЕКС Н“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулося Товариство з обмеженою відповідальністю „АПЕКС Н“ (далі – Товариство) із клопотанням

визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), окреме положення пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

На думку автора клопотання, окреме положення пункту 2 частини третьої статті 287 Кодексу, відповідно до якого не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує п'ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, не відповідає частині першій статті 8, статті 22, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Товариство стверджує, що оскаржуване положення Кодексу містить оціночні поняття, що не відповідає принципу верховенства права, а також звужує „зміст та обсяг прав осіб, які були учасниками в даній категорії справ, фактично позбавивши їх права на касаційний перегляд справи“, оскільки на момент звернення з позовом до Господарського суду Дніпропетровської області існувала можливість касаційного оскарження рішень у такій категорії справ.

Автор клопотання вважає, що неможливість оскарження в касаційному порядку судового рішення, ухваленого у справі з ціною позову, що не перевищує п'ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, порушує право на судовий захист, а також сутнісний зміст права на касаційне оскарження судового рішення, що не відповідає пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що Товариство звернулося до Господарського суду Дніпропетровської області з позовом до Нікопольської міської ради про відшкодування шкоди у розмірі 828 720,83 грн, завданої антиконкурентними діями та дискримінацією. Господарський суд Дніпропетровської області 23 березня 2020 року задовольнив позов повністю, проте Центральний апеляційний господарський суд постановою від 20 серпня 2020 року скасував назване рішення та ухвалив нове, відповідно до якого у задоволенні позовних вимог Товариству було відмовлено.

Вказану постанову Товариство оскаржило до Верховного Суду, який ухвалою від 28 вересня 2020 року відмовив у відкритті касаційного

провадження, оскільки касаційну скаргу було подано на судове рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Товариство, стверджуючи про неконституційність оспорюваного положення Кодексу, обмежилось лише цитуванням норм Конституції України, законів, юридичних позицій Конституційного Суду України, судових рішень, ухвалених у його справі та не вказало, яким чином порушуються положення Конституції України. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту Кодексу без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваного положення Кодексу не є обґрунтуванням твердження щодо неконституційності окремого положення пункту 2 частини третьої статті 287 Кодексу.

Крім того, аналіз матеріалів конституційної скарги дає підстави для висновку, що Товариство, обґрунтовуючи неконституційність оспорюваного положення Кодексу, висловлює незгоду із судовими рішеннями у його справі, однак така незгода не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності окремого положення пункту 2 частини третьої

статті 287 Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „АПЕКС Н“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**